

UCENICIA ȘI RUGĂCIUNEA

Alejandro Bullon

Buna, prietene! Domnul Isus, ca Maestru al nostru, ne-a invatat prin exemplu ca nu putem avea o viata autentica de credinta, fara rugaciune. Noi, ca ucenici avem mare nevoie sa invatam sa ne rugam mult mai mult decat o facem noi in general. Dar problema cu care ne confruntam este aceea ca firea noastra egoista, de cele mai multe ori se concentreaza asupra ei insisi, si astfel pana si rugaciunile noastre sunt manjite de egoism. Desigur ca noi ne rugam, dar petrecem majoritatea timpului cerand ca Dumnezeu sa ne rezolve problemele, sa ne vindece, sa ne ajute si sa aiba grija de noi. Iar cand rugaciunea se rezuma doar la a cere in favoarea noastra, ceva nu functioneaza corect in experienta noastra crestina. Adevaratul crestin trebuie sa se roage mult, dar nu doar pentru el.

Un exemplu in legatura cu ceea ce vreau sa spun este Daniel. In Daniel capitolul 9 gasim o rugaciune de mijlocire a profetului. Daca o citesti in intregime, vei observa ca Daniel nu a cerut nimic pentru el insusi, era o rugaciune in favoarea poporului Israel. Ca exemplu voi citi doar versetele 17 si 18:

17.,,Ascultă dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău, și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sfântul Tău locaș pustiit...!

18.Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmturile noastre, și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.”

Cand Daniel a facut aceasta rugaciune, poporul Israel era sub puterea Imperiului Babilonian, Ierusalimul era in ruine, iar templul care reprezenta prezenta lui Dumnezeu in mijlocul poporului era aproape distrus. Iar Daniel se roaga pentru popor si pentru restaurarea orasului si a tarii sale. Fara indoiala, ca orice om, si profetul avea probleme personale, dar preocuparea pentru poporul si tara sa erau mai presus de preocuparile proprii.

Un alt exemplu este cel al lui Iov, care infrunta niste dificultati teribile in viata sa. Pierduse totul, traia intr-o mizerie crunta si pe deasupra era si bolnav fara vreun remediu aparent. Crezi ca in astfel de situatie ar fi fost gresit sa se roage ca Dumnezeu sa-l ajute? Desigur ca nu, caci chiar el s-a rugat ca Dumnezeu sa intervina in situatia sa. Dar in aparenta ajutorul intarzia. Si atunci Iov a schimbat orientarea rugaciunii sale, incepand sa se roage pentru prietenii sai si iata ce s-a intamplat. In Iov 42:10 ni se spune:

10.,,Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese.”

Ia aminte la urmatoarea expresie: „*Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început.*” Vrea sa spuna ca Dumnezeu a luat aminte la rugaciunea lui Iov pentru prietenii sai, dar a rezolvat si problema sa personala. Aceasta este valoarea rugaciunii de mijlocire. Adevaratul ucenic trebuie sa fie un barbat sau o femeie a rugaciunii, care se roaga si pentru el insusi, dar care trebuie sa ceara pentru altii, in special pentru acele persoane pe care vrea sa le aduca la picioarele lui Isus.

Noi toti stim ca trebuie sa ne rugam, dar problema noastra comuna este aceea ca nu ne place sa ne rugam, datorita naturii noastre pacatoase. Chiar daca ne-am convertit si pretindem ca Il urmam pe

Isus, suntem inca pacatosi, iar acestei naturi pacatoase pe care o purtam cu noi pana la revenirea lui Isus, nu ii place compania Sa. De aceea daca ne vom ruga, nu va fi pentru ca ne place, ci in ciuda acestui fapt. Invatatorul nostru ne-a aratat aceasta lectie prin viata Sa. El Insusi, care pe langa natura umana, continua sa fie si Dumnezeu, ar fi putut sa traiasca o viata curata fara ajutorul Tatalui Sau, dar nu a facut-o, pentru ca El a venit in lume sa ne invete ca trebuie sa biruim, dar si „cum” sa obtinem aceasta biruinta. Coloana vertebrala a acestui „cum” este rugaciunea.

De aceea Domnul Isus se trezea dis de dimineata, sau se retragea din multime seara tarziu intr-un loc linistit, pentru a comunica cu Tatal Sau. De multe ori petrecea chiar si noaptea intreaga in rugaciune, iar a doua zi dimineata cobora de pe munte si se intorcea la ucenici plin de putere. Puterea folosita de Isus pentru a invinge ispita si pentru a indeplini acele fapte minunate pe care le facea, erau rezultatul vietii Sale de rugaciune. El nu S-a folosit de puterea Sa divina, pentru ca atunci cand a venit pe pamant El a avut o intelegere cu Tatal Sau de a nu folosi puterea divina fara consimtamantul Sau. Serva Domnului spune ca a te ruga inseamna a-ti deschide inima fata de Dumnezeu ca unui prieten. De aceea, adevaratul ucenic comunica cu Isus ca si cu un prieten. Despre ce vorbesc prietenii? De toate. Deci atunci rugaciunea nu are ca scop sa-L informeze pe Dumnezeu de nevoile noastre, pentru ca El stie ce avem nevoie mai inainte de a-i cere. Scopul rugaciunii este acela de a mentine o comunicare permanenta cu Tatal pentru a primi puterea Sa pentru o viata victorioasa.

Intr-o zi un om mi-a confesat ca nu are dorinta sa se roage, si sa stii ca sunt multi oameni in aceasta situatie, care nu se roaga crezand ca nu au putere de vointa. Dar chiar aceste persoane se trezesc la patru dimineata pentru a merge la lucru. Deci aceste persoane au vointa, dar este orientata doar spre lucrurile acestei vietii, si nu spre lucrurile care intr-adevar au valoare, si de care depinde viata vesnica.

In partea a treia a acestui studiu vom analiza un text foarte cunoscut, Matei 7:7-11, care spune astfel:

- 7 Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.*
- 8 Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.*
- 9 Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră?*
- 10 Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?*
- 11 Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri va da lucruri bune celor ce I le cer!*

Stii prietene, aceste versete duc in eruare pe multa lume, pentru ca pare ca aici Isus va da copiilor Sai tot ceea ce ei ii cer. Matei 18,19 gasim un gand si mai coplesitor:

- 19 Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.*

Atunci inaintea acestor făgaduinte Dumnezeu nu raspunde la toate rugaciunile. Poate ar trebui ca intrebarea noastra se fie pusa in alta maniera cu privire la rugaciune. Obiectivul rugaciunii este de a ne pastra in comuniune continua cu Dumnezeu, prin rugaciune egoismul nostru se pierde prin intermediul abnegatiei divine, pasiunile noastre cad ca si frunzele uscate si infloreste in noi caracterul lui Isus Hristos. Gasim expresii interesante cum ar fi "a merge de mana cu Isus", "a face din Isus centrul experientei noastre zilnice", "a trai in fiecare zi cu Isus", acestea si alte expresii romantice se pot traduce intr-o atitudine practica care se numeste rugaciune. Rezultatul acesteia il reprezinta invatatura cu privire la viata dintr-un punct de vedere diferit, si vedem ca exista lucruri si mai importante pe langa mancarea si imbracamintea. Aceasta nu inseamna ca voi mistifica viata pana acolo sa gandesc, ca numai trebuie sa muncesc sau sa mananc, nuuuu! Dumnezeu se precupa de asemenea de lucrurile materiale necesare pentru aceasta viata, dar vrea sa ne conduca viata la o experienta a credintei. Numai mare grija, credinta nu este incumentare, credinta este incredere in Dumnezeu, chiar daca de multe ori lucrurile nu se realizeaza dupa cum am vrea noi sa se realizeze.

Vom trece acum la partea a patra a acestui studiu si vom incepe a citi Luca 22,31-32:

31 Domnul a zis: „*Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.*”

32 *Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.*”

In acest text gasim doua ganduri. Primul, Isus simte compasiune pentru Petru, de asemenea si pentru ceilalti ucenici, iar Isus se roaga pentru ei, "*Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta*"- spune Isus. Dar apoi ii da o porunca lui Petru "*și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.*" , el Petru trebuia sa ii intareasca pe ceilalti frati ai lui, adica el trebuia sa se preocupe de viata spirituala a fratilor sai, trebuia sa fie un mijlocitor al fratilor sai prin rugaciune. Petru a fi un mijlocitor prin rugaciune, trebuie sa simti empatie. Cuvantul empatie este clave pentru a analiza acestui punct al studiului. Empatie inseamna a te pune in locul cuiva, sau in situatia altuia, adevaratul ucenic trebuie sa aseze in locul celorlalti ca si cum ar fi vorba de el insusi, trebuie sa simta derere si suferinta altuia ca si cum ar fi a lui. Trebuie sa se identifice total cu poverile si luptele celorlalti, cu necesitatile si nelinistile lor pana acolo ca va ajunge sa le considere chiar ale lui. Astfel ca in aceasta situatie nu ramane decat sa se aseze pe genunchi si sa ceara cu toata puterea un raspuns de la Dumnezeu ca si cum ar fi vorba de el insusi. Aceasta induce ideea de a se nega pe sine insusi, a uita de egoismul propriu pentru a se ruga pentru ceilalti, iar din doi diferiti se ajunge la unul singur ca si cum cei doi s-ar contopi.

Aceasta este lupta spirituala interioara care ne impinge inainte pentru a inalta rugaciuni lui Dumnezeu pentru binele altuia. Isus este exemplul cel mai complet ca si Mijlocitor. El a demonstrat o identificare profunda cu fiinta umana, pana acolo ca a murit pentru el. El s-a identificat deplin cu pacatosii, cu cei cu inima franta, schiopi, muti si orbi, platind marele pret al salvarii pe Calvar. Isus si-a oferit viata fara ca cineva sa o ceara si aceasta in conditia unei identificari totale cu pacatosul. Domnul s-a oferit pe Sine insusi mortii pe cruce pentru a ne salva. Si nu numai ca a murit, dar a si inviat si contiuna sa mijloceasca azi pentru noi la dreapta lui Dumnezeu, continuand sa manifeste compasiune pentru fiinta umana. In Ioan 10,17-18 Isus spune ca Dumnezeu Il iubeste pentru ca El isi ofera viata Sa, nimeni nu i-o ia. Vrea sa spuna ca indentificarea in rugaciunea de mijlocire inseamna a oferi viata, cu o totala incredintare voluntara pentru altii. Aceasta este lectia Invatatorului pentru ucenicii Sai.

Daca vei reviza viata bisericii si a apostolilor in primele doua secole, iti vei da seama ca ei au invatat de la Invatatorul lor. Da, ei se rugau pentru necesitatile proprii fizice si spirituale, dar vei gasi de asemenea de nenumarate ori ca ei se rugau pentru altii, chiar si pentru conducatori. Viata apostolilor a fost o viata de rugaciune. Viata bisericii apostolice a fost o viata de rugaciune pentru altii. Si care a fost rezultatul? Biserica a crescut intr-o forma impresionanta, iar puterile intunericului au fost cutremurate. Acesti copii ai rugaciunii erau atat de puternici ca nu se dadeau inapoi inaintea amenintarii mortii in marele arene romane, iar in ciuda marilor probleme aparute, ei au continuat cu putere implinirea misiunii la care au fost chemati.

O prietenul meu drag, avem nevoie sa ne lasam invatati de Isus, suntem ucenicii Sai, iar un adevarat ucenic, traieste cum Invatatorul sau a trait, iar daca Isus a fost un om al actiunii si daca a invatat pe primii ucenici a trai o viata de rugaciune, noi ca si ucenici moderni avem nevoie sa fim barbati si femei ai rugaciunii.

Dumnezeu sa te binecuvanteze!